

брой отъ учены учители. Л. Д. 1870 р. 196. **Отвѣнъ мѣрата** (мѣрката) чрезмѣрный, чрезмѣрно: Тѣглила, съ които и твареше, бѣхъ отвѣнъ мѣрката ѹ. Зк. 105. Отъ мѣрата (мѣрката) пѣвче свише мѣры: Испотихъ ся отъ мѣрѣ-тѣ пѣвче. Сб. 81. Съ мѣрка въ мѣру: Яждь пїй и говори съ мѣркѫ. П. 3.

Мерѣ* (*mer'a s. a. Pâturage*) с. ж. общинное пастбище (которое не косится). **Мерѣ** соб. **Мерица** ум.: Врѣтопчане и на това склонихъ да хранять добытъка си у дома, а онми голя и пустѣ мѣрѣ, които дръжихъ за пасище, разработихъ и прѣобрѣнихъ на богаты ниви и ливады. Л. Д. 1869 р. 133. Само общое мирище (мерѣ по турски—мѣра?) и въ смѣожили да сѣбѣть чистно, иѣ была обща всѣмъ. Пк. 41. За прѣгна лиси биволи, Прѣора селски мерета. *Бѣсковъ Латинка.* 30.

Меракъ* (*merâk' s. t. Manie, caprice*) с. м. беспокойство, дума (тяжелая); забота, меланхолія: Тѣй сѫщо стомахъ-тѣ ни врѣга въ меланхолію (меракъ). Л. Д. 1871 р. 150. **Сѣмъ на меракъ, Туриамъ си меракъ** (за иѣщо) беспокоюсь: Откакъ испратихъ стбоката въ Сърбия, сѣ сѣмъ на меракъ, сѣ мисла, да ли е стигнала, да ли не е. **Туриамъ си меракъ да—, Имамъ меракъ да—** задамся мыслю, задумаю: Азъ сѣмъ си туриалъ меракъ да си нарѣда една хубава градинка и ще си нареда кога да є, иѣма да са остава отъ тая мисаль. **Фрълямъ** (Фрѣгамъ) **меракъ на иѣщо, на иѣкого:** Азъ сѣмъ фѣрліль меракъ на єди-кое момиче (я полюбилъ такую-то девушку).

Мѣрачъ с. м. (син. инженеринъ) инженеръ: Мѣрачіе-ти (инженери-ти) кои-то правятъ желѣзницы. Л. Д. 1873 р. 192.

Мерджанлия* **Мерджановъ*** **Мер(д)жаненъ*** пр. коралловый: Да ми пойдишъ Венетичка земя, Тамо имать камия мерджанлиа. М. 47.

Мерджанъ* (*merdjân, s. p. Corail*) с. м. коралъ. **Мерджанъ** мн. ч. кораллы: Животно-то кое-то работи мерджана, си наречиа попипъ. Л. Д. 1871 р. 116. „Дай ми, боже, гергевъ отъ балюра, Дай ми, боже, игла отъ мерджана“. М. 348. Шпаньолци-тѣ размѣнили отъ дивици-тѣ много злато за игли, мерджане, маниста и други ситноріи. Ј. 251. Никна юда да налѣя, Испаднаха мерџането,—отъ г'рлото,—во бунаро. В. 195.

Мерджелѣмъса *тл. дл. возвр.* мерещусь: Изъ пѣтъ са мерджелее и върви рано подраницъ пѣтникъ. Зк. 132. Пролатата крѣвъ и черното облѣкло на онзи старецъ се са мержелѣхъ на прѣдъ му и той по-силно бѣгаше. *ib.* 144.

Мерджѣмъса *тл. дл. возвр.* мерещусь: Онова що-то си е той пре-